

"לא משחית את עצה לנדם עליו גרנו"

X

ב

2

T

ה

1

T

D

၆

C

אמרות נפלאות מבית כבשוננו של הגאון ר' חיים ברוך נבנצאל שליט"א בגליונו ה'ישיבישע'ר חומש'

ימים...
בחר להמשיך להנהיג את החצר, אך דא עקא שהמופתים של הבן לא פעלו כ"כ מחוץ
לבפני חמה, ופני האדמו"ר שליט"א כפני לבנה...

היה', עמך ישראל צריך מופתים!!!...

של הדור הזה, ומהרבי תבקשו לעשות מופתים של הדורות הקודמים...

מים רועדים...

לנגוע דברי ריבות בשעריך"

ים שבאים על עם ישראל, בין דם לדם, **אם תשאל** מדוע דם ישראל נחשב כהפקר.

ישראל, ובין נגע לנגע, למה מגיעים פגעים ונגעים על עם ישראל?

חינם שיש בעם ישראל, זה גורם לצרות והדברים הרעים. ומכאן נלמד להתחזק

י ודודי לי הרועה בשושנים"

אבל מה הפירוש הרועה בשושנים?

יבסקי זצוק"ל וענה לו מרן: יש כמה סוגי רועים, יש רועה שמסתובב עם חליל וכל

ס מפחדים ממנו.

ת עם ישראל סביב השושנה שיש לה ריח טוב.

Y0548442989 @GMAIL.COM :5

ידוע פירושו של הש"ך ור' חיים ויטאל שלכל אדם יש כמה **"שערים"** בגופו: שער הראיה, שער השמיעה, שער הריח, שער הדיבור, שער המישוש. ודרכם עוברים ונכנסים לאדם כל עניני העולם, בין הדברים הרצויים והטובים ובין הדברים הרעים והמביאים לידי חטא.

חובת האדם בעולמו להציב על **"שערים"** אלו "שופטים ושוטרים", על האדם להשגיח כ"שופט" וכ"דיין" לבל יכנסו ויחדרו לגופו דברים שאינם ראויים. על כן דיברה תורה בלשון יחיד: **"תתן לך בכל שעריך"**.

מכאן רמז לכל יחיד ויחיד מישראל, שצריך גדר ושמירה בכל שערי לב יראה מראה אסור, לבל ישמע דיבור אסור, לבל יריח ריח אסור וכדומה. וכשזוכה האדם לשמור על שערי גופו כראוי, מובטח שיתקיים בו הכתוב: "פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים" [ישעיהו כו, ב] מדה כנגד מדה. הוא אשר שמר על "**שערי**" גופו, יזכה שיפתחו לפניו "**שערי ש"י עולמות**", ומי שישכיל יתקן בחייו וישמור על שערי, יזכה ויפתחו לו שערי עליונים. (חיד"א, נחל קדומים)

ועל פי זה אפשר להוסיף למה נסמכה פרשת שופטים לפרשת ראה? כי בפרשת ראה אנו לומדים מה אסור להכניס לפה, (איסורי מאכלות אסורות), ובפרשת שופטים אנו לומדים גם מה אסור שייצא מהפה...

כוחה של שמירת העינים

שם] שנינו במסכת מגילה (פרק א' משנה יא) **"אין בין שילה לירושלים, אלא שבשילה אוכלים קדשים קלים ומעשר שני בכל הוואה, ובירושלים לפנים מן החומה"**. **"כל הוואה"** בשילה הוא מקביל ל"לפנים מן החומה שבירושלים". ובגמרא בזבחים (ק"ה ע"ב) ביארו הטעם שבשילה אוכלין מעשר שני בכל הוואה: **"רבי אבהו אמר קרא (בראשית מט, כב) בן פרת יוסף בן פרת עלי עין - עין שלא רצתה לזון וליהנות מדבר שאינו שלו תזכה ותאכל כמלא עיניה"**.

אנו למדים מכך עד כמה רבה השפעת תוספת קדושה שאדם מוסיף בעולם, שמכוח שמירת העיניים של יוסף הייתה השפעה של קדושת המשכן בשילה על כל הרואה.

מרן הגאון הגדול ר' אהרן קוטלר הלך פעם ברחוב באמריקה, ועבר ליד מודעת פרסום גדולה שהיתה בה תמונה פרוצה. ר' אהרן שהזדעזע ממה שראה התבטא ואמר: "כדאי היה למות בשוואה ולא לראות את התמונה הזו". רק נתאר לעצמו אילו ר' אהרן היה נספה בשוואה ולא היה מקים עולמו של תורה בארה"ב... הוא זכה להעמיד את התורה באמריקה! ובכל זאת אמר את מה שאמר!!!!...

ר' שלום שבדרון ור' אברהם הורביץ ליוו את מרן החזון-איש בלכתו בדרך, ולפתע החזון איש עצר ואמר: כאן אתמול דיברו 2 בחורים בלימוד, עד עכשיו הרושם נשאר!!

ה] ידוע מה שר' ישראל סלנטר זצוק"ל כותב "כי הנה מלפנים בישראל כל איש ישראל אחזו פלצות מקול הקורא קדוש אלול".

שמעתי משל נפלא להרגיש את הדברים, שהיה ברוסיה אחד שיכור שיצא באמצע הלילה מבית מרוח, ניגש אליו שומר לילה ואמר לו תזדהה, השיכור הסתובב לצד השני, אמר לו השומר שוב תזדהה, והשיכור שוב הסתובב לצד השני, ואז אמר לו השומר **"אני חייל של המלך הצאר ניקולאי** תזדהה", והשיכור שוב הסתובב לצד השני, ואז השומר ירה עליו ברגל, למחרת תבע השיכור את השומר למשפט בטענה על מה שירה עליו, אמר לו השומר לא הזדהית, ענה לו **אתה ראית שאני שיכור !!!** ענה לו השומר אתה צודק בפעמיים הראשונות, בפעם השלישית שהזכרתי לך שאני חייל של הצאר ניקולאי, **גם שיכור ששומע את השם הצאר ניקולאי חייב להתעורר !!!**

אמר ר' ישראל מלפנים רק היינו שומעים את השם אלול היינו מתעוררים.

ו] "אני לדודי ודודי לי" ראשי תיבות אלול (קש"ע סי' קכח) מאי משמע?

ביאר מרן הגאון הגדול ר' ברוך מרדכי אזרחי זצוק"ל:

כמו שכשנכנסו **למרון שר התורה צוק"ל** ובקשו ברכה ומרן הפטיר **'בו"ה'** אתה מבין הרי שאין הכוונה לומר לך ראשי תבות של ברכה והצלחה, אלא שמרן בירך אותך **בברכה והצלחה**.

"אני לדודי ודודי לי"!!!
לחטוף כששערי האוצרות פתוחים

ז) **מעשה במלך** שקיבל טובה מאדם אחד, ובשכרו קבע לו יום ושעה שבו למשך שעותיים **יפתחו אוצרות המלוכה לפניו** ויוכל לקחת ככל אשר יחפוץ במשך אותם שעותיים.

יועצי המלך ששמעו על כך הבינו מה רבה הסכנה לאוצרות המלוכה מ'שכר' שכזה, ובאו למלך להעמיד אותו על הדבר.

אמר המלך: את הניתן אין להשיב, אבל תבררו מהו התחביב הגדול של אותו אדם. הלכו וברירו, הוא חובב מושבע של מוזיקה. ציווה המלך להעמיד בפתח חדרי האוצרות יודעי נגן מהשורה הראשונה.

הגיעה השעה היעודה, המאושר הגיע עם ערמות של שקים לאיסוף השלל, וכבואו פצחו כלי הזמר בנגינה איכותית ומעדנת נפש. אותו מקבל-השכר עמד בשערי האוצרות, בא להכנס פנימה... אבל אוי... המנגינות שבו את ליבו, הרמוניה מופלאה של כלי זמר בביצועים נדירים, והוא מצא עצמו במאבק איתנים – להכנס, או להקשיב למוזיקה.

הוא אומר לעצמו: יש לי שעתיים, גם אם אקשיב למנגינות 10 דקות יוותרו לי שעה וחמישים דקות, **זה גם המון**. אך כעבור 10 דקות הופיעו לפתע כלי נגינה חדשים שהצטרפו לשירה, ושוב לבו לא עמד לו והוא נסחף... **אמר לעצמו:** עוד 5 דקות... וכך הלכה המוזיקה והתגברה, מידי כמה דקות הופיע כלי נגינה נוסף, מקהלת המשוררים התרחבה, הופעלו אפקטים מיוחדים... ובינתיים זמנו ללקיחת אוצרות הלך ואזל... **ממש ב-5 דקות האחרונות** הוא דהר פנימה בחטף, לקח כמה אבנים טובות ומרגליות שהספיק לאסוף **ויצא לביתו בידיים כמעט ריקות**.

למחרת הלך להציע למכירה את מה שאסף והתברר כי **ערכם לא יסולא בפז**... אחחח... מרט את שערות ראשו והתפלש באפרו... איזה שוטה הייתי... **פספסתי הזדמנות חיים**!!! אילו לא הייתי נסחף אחרי המוזיקה והייתי נכנס פנימה לאוצרות המלך בזמן שקבעו לי הרי הייתי עשיר עולם. אבל עכשיו כבר מאוחר מידי...

מה היה קורה אילו אותו זוכה מאושר היה יודע מראש על תוכניתו של המלך להציב בשערי האוצרות מוזיקה סוחפת זו? הרי הוא היה מצטייד באטמי אוזניים מהסוג המשובח ביותר בכדי לא לשמוע את המוזיקה כלל, לבל תפריענו ממלאכת האיסוף...

והנמשל: הקב"ה **בחסדו** נותן לנו את ימי האלול, ראש השנה, עשרת ימי תשובה ויום הכיפורים שבהם קל הרבה יותר לשוב אליו יתברך... **אפשר לחטוף מן האוצרות!** ומה אנו עושים שוגים בהבלי הזמן ואומרים לעצמנו: יש לי אלול שלם לחזור בתשובה, **עוד מעט...** ואז מגיע יום כיפור בשעת נעילה ואנו חושבים על איזו 'קבלה' קטנה כ"קבלה להבא" ומאבדים את כל מה שיכולנו לזכות לעצמנו עם הכנה ראויה.

וזהו משל גם על כל חיינו, כשהנמשל נורא הרבה יותר: הקב"ה שם אותנו בעולם הזה, **לחטוף ולחטוף ולחטוף**, עוד מילה של תורה, עוד מעשים טובים, עוד תפילה. ובשונה מן המשל הקב"ה הזהיר אותנו ואומר לנו: **דעו לכם בני!** שמתי יצר הרע, יש פיתויים, יש ניסיונות, תסתמו את האוזניים חזק חזק ותחטפו מהאוצרות... והאדם בסוף ימי עת הנשמה נפרדת מגופו, נותר עם ידי הריקות כשהן פתוחות – מה כבר הספקתי... אחחחח... איזה שוטה הייתי שלא אטמתי את אוזני ואת עיני ולא התעלמתי מכל הניסיונות.

כך אדם יגיע לשמים, והוא סבור מסתמא מחכה לי שם הרבה שכר טוב, אחרי הכל קיימתי הרבה מצוות... אך פתאום הוא יגלה מה היה יכול לעשות ולא עשה...!